

VIŅA SPĀRNU ĒNĀ

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Moz. 19:4; 2. Sam. 11, 12, Ps. 17:8, 32:1, 36:8, 51:3, 57:2, 61:5, 63:8

ATMIŅAS PANTS:

„Tu esi bijis mans palīgs, un Tavu spārnu ēnā es liksmojos.” Ps. 63:8

„Trīs lietas man šķiet brīnumainas, un ceturto es nesaprotu: ērgļa ceļš padebešos.” Sal. pam. 30:18, 19

Ērglis ir dzīvs reaktīvais iznīcinātājs, apbruņots ar āķī saliektu knābi un nagiem Ēbārdas naža asumā. Ērglis ir vējš un spārni, kauli, muskuļi un asinis. Ērglis ir maitēdājs, zvejnieks un zaglis. Ērglis metas zemē no mākoņiem ūdenī ar tropu vētras ātrumu. Ērglis savā ligzdā klibo uz kamolā savilktiem nagiem, lai nesavainotu savus mazuļus. Ērglis ir majestāte, spēks un grācija. Ērglis ir visas šīs metaforas un pat vēl kaut kas vairāk nekā visu to kopsavilkums. Tāpēc nav brīnums, ka Bībeles rakstniekam ir bijušas grūtības izprast ērgļa lidojuma nežēlīgo skaistumu.

Dāvids Psalmos pievēršas līdzīgai simbolikai par patveršanos zem Dieva spārnēm. Šajā nedēļā kopā ar Dāvidu apcerēsim, kā Dievs dod mums patvērumu un aplāj mūsu grēku. Bet vispirms aplūkosim notikumus, kas izraisīja viņa vajadzību pēc šī apsega, un tad mēģināsim izprast, kāpēc arī mums ir jāpatveras zem tiem pašiem spārnēm.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 14. maijā.

KAILĀ PATIESĪBA

Ērglis spēj pacelties līdz 10 000 pēdu augstumam, augstāk nekā lielākā daļa putnu. Arī Dāvids, līdzīgi ērglim, cēlās augstu. No gana izcēlies ķēniņš bija sasniedzis augstumus, ko tikai nedaudzi monarhi jebkad sasnieguši. Viņš tērpās militāru uzvaru lauros un sedzās ar slavu un godu. Bet Dāvids aizmirs, ka viņa ķēnišķīgais tērps ir Dieva dāvana. Tas nespēja paslēpt cilvēka, kaut paša ķēniņa, grēkus no Dieva acīm.

Garīgā nozīmē Dāvida drēbes bija gan priesterīgas, gan ķēnišķīgas. Viņš bija arī Israēla teokrātijas vadītājs. Rūgtie pārkāpumi, kas bija notraipījuši šīs drēbes, iedvesmoja sarakstīt 32. un 51. psalmu. Lai pilnībā izprastu šo psalmu grēka apsegšanas simboliku un citos psalmos atklātos Dieva spārnus kā dievišķa apsega simbolu, mums vajadzētu aplūkot, kā Dāvida dzīves notikumi tos ir iedvesmojuši. Mēs redzēsim, cik ironiski un traģiski – šajā pētījumā, kas veltīts apģērba garīgajai nozīmei, – skumjais stāsts par Dāvida krišanu sākas ar burtisku tā trūkumu.

Diženuma kalngalā Dāvids sastopas ar savu vissīvāko cīņu. Šī cīņa nenotiek asiņainajos Rabas laukos, bet gan 15 cm platajā garīgās cīņas laukā, kas atrodas viņa pieres daivā. Sātans ir izvēlējis veiksmīgu „ieroci”. Tas, ko Goliāts ar savu milzīgo šķēpu nespēj izdarīt, to izdara sievietē, kuru ķēniņš redz mazgājamos no sava nama jumta. Acīmredzot Dāvids aizmirst savas lingas mācību: cik viegli „milzi” nogāž viens mazs akmens jeb šajā gadījumā – viens ātrs acu uzmetiens.

Viens mazs akmens, un milzis krīt. Viens acu uzmetiens, un krīt ķēniņš. Dāvids darīja daudz, lai „apsegtu” savu laulības pārkāpšanas grēku un izvairītos no tā atmaskošanas. Ko viņš darīja? 2. Sam. 11. nod. Kāpēc mūsu mēģinājumi apsegt grēku, lai izvairītos no tā atklāšanas vai soda, ved tikai pie vēl lielākiem grēkiem un pie vēl lielākas publiskošanas draudiem? Kā Dāvida stāsta detaļas pastiprina šo likumsakarību? _____

Viens aizliegts acu uzmetiens izraisa notikumus, kas beidzas ar slepkavību, un gandrīz izceļas pilsoņu karš. Dāvida stāstā vienai faktu slēpšanai seko nākamā, lai tikai izvairītos no sekām. Drausmīgā grēka realitāte ir tā, ka viens nenozēlots un neatstāts grēks, lai to noslēptu, noved pie nākamā, kas ir vēl briesmīgāks. Dāvids pārkāpa laulību un izdarīja slepkavību ķēnišķīgajās varas drēbēs. Bet Dieva acs redz cauri ārējam apģērbam un atsedz sirdi.

Ir tāds teiciens: „Posts nogalina tūkstošus, bet labklājība – desmit tūkstošus.” Paturot prātā Dāvida dzīvi, kādām briesmām labklājība pakļauj dvēseli? Kāpēc nabadzība bieži tuvina mūs Dievam? Kā ir iespējams izvairīties no lamatām labklājības laikos? _____

NĀTANS ATKLĀJ VISU

Veselu gadu Dāvids slēpj savu grēku zem viltus plīvura. Liekas, ka ķēniņš ir ticis cauri ar veselu ādu. Grēks padara Dāvida sirdi tik cietu kā akmens. Bet Dievs sūta Nātanu to salauzt. Tā vietā, lai tiešā veidā atklātu Dāvida grēku, riskēdams izsaukt ķēniņa dusmas un, ļoti iespējams, zaudēt pat dzīvību, Nātans patiesību ietērpj līdzībā.

Izlasi Nātana līdzību un tās skaidrojumu 2. Sam. 12:1-12, paturot prātā, ka Jēzus arī izmantoja līdzības. Kādas priekšrocības ir līdzību izmantošanai? Kādā stāvoklī atradās Dāvids, ja patiesības ietērpšana līdzībā bija efektīvāks, pat pareizāks veids viņa aizsniegšanai? _____

Tikai dažos pantos Nātana līdzība ietver dārgu mācību par to, kā aizsniegt grēka nocietinātu sirdi. Pirmkārt, Nātans nenāk pie Dāvida kā apsūdzētājs. Tā vietā viņš pazemīgi un taktiski izlūdzas Dāvida palīdzību. Dāvida sirds ir grēka nocietināta, bet viņa taisnīguma izjūta nav pilnībā mirusi. Otrkārt, ietērpjot patiesību līdzībā, Nātans izsīt robu Dāvida nocietinājumos. Treškārt, Nātana metode aicina Dāvidu ieklausīties, neradot viņā tiesāšanas sajūtu. Rezultāts? Dāvids notiesā pats sevi.

Nātana spriedums „tu esi tas vīrs” pārplēš pašapmāna plīvuru, kurā Dāvids ir ietīnies. Dāvida reakcija „es esmu grēkojis pret to Kungu” izsauc pretreakciju – „tad nu tas Kungs arī tavus grēkus piedod” (13. p.). Kāpēc Kungs varēja izdzēst jeb aplāt Dāvida grēku? Skat. 1. Jāņa 1:9. _____

Dāvida grēks ir aplāts, bet bērnam, kas ieņemts grēkā, tomēr jāmirst. Dāvidam šī traģēdija bija rūgtāka nekā paša nāve. Viņš novelk savas ķēniņa drēbes un ietērpjas sēru un pazemošanās drānās. Viņš publiski metas zemē Dieva priekšā nožēlā, lūdzot par sava bērna dzīvību. Paradoksāli, ka pirms gada viņš aptumšots tajā liktenīgajā vakarā iekāroja Batsebu, kad tika ieņemts viņa nāvei lemtais bērns.

Dāvids reaģē uz bērna nāvi tādā veidā, kas samulsina viņa padomdevējus. Viņš pieceļas. Viņš nomazgājas. Viņš pārgērbjas. Viņš, Dieva svaidītais, no jauna nodod sevi kalpošanai Dievam. Šī rīcība parāda, kā tiem, kas sēro par saviem grēkiem, ir jāļauj Dievam sevi atjaunot. Pirmkārt, Dievs pieceļ noskumušo grēcinieku un ved pie sevis. Tad viņš nomazgā mūsu grēku vainu un apgērbj mūs savā taisnībā. Viņš svētī mūs ar savu Garu, lai mēs varētu kalpot Viņam.

Dāvida grēkākrišana sākās un beidzās ar mazgāšanos. Šī pēdējā mazgāšanās tomēr nav prelūdijs grēkam, bet gan tīras sirds pazīme.

Kādu cerību Dāvida mazgāšanās, apgērba maiņa un svētīšanās Dievam dod mums? Kā mums, ko Jēzus ir mazgājis tīrus, var būt pilnīga drošība, ka drikstam nākt un kalpot Viņam? _____

SVĒTĪGS, KAM GRĒKI APKLĀTI

„Svētīgs, kam pārkāpumi piedoti, kam grēki apklāti.” (Ps. 32:1, angļu tulks.)

Veselu gadu pēc grēka pret Ūriju un Batsebu Dāvids atteicās atzīt savu grēku, pat pats sev. Bet, kā 32. psalmā sacīts, klusēšanas dēļ viņš cieta smagas mokas gan garīgi, gan fiziski.

Izlasi Ps. 32:3-5. Kā Dāvids lieto dzejisku tēlainību un simbolisku izteiksmes veidu, lai aprakstītu, kas notika ar viņu, kad viņš atteicās nožēlot savu grēku? Saskaņā ar 5. pantu, ko Dāvids darīja, lai pārtrauktu savas ciešanas? _____

Ar meliem un asinsizliešanu Dāvids mēģina apslēpt savu laulības pārkāpšanu grēku, bet vaina nospiež viņu. Kā Ps. 32 parāda, Dāvids tomēr patiesā pazemībā un nožēlā izplūst Dieva žēlastības priekšā. Šajā saucienā pēc piedošanas Dāvids izdara daudz ko tādu, kas ir pamācošs visiem, kas meklē Dieva piedošanas apsegu. (1) Dāvids nemeklē attaisnojumu savam grēkam. (2) Viņš nemēģina sevi attaisnot. (3) Viņš nemeklē vainu Dieva likumā tāpēc, ka tas viņu nosoda. (4) Savā grēkā viņš vaino tikai sevi. (5) Viņš nevilgoti ienīst grēku, kas atšķīra viņu no Dieva, un novēršas no tā. Un Dievs to aplāj.

Dāvids noklusē savu grēku (Ps. 32:3, 4); Dievs apsedz to (1., 2. p.). Kāda ir atšķirība starp mūsu klusēšanu un grēku apsegšanu, ko dara Dievs? Kas ir jāizdara ar grēku, pirms Dieva taisnība to var apsegt? _____

Dievs neatstāj grēku neievērotu. Bet grēks ir apklāts un tā vaina vairs netiek piedēvēta grēciniekam vai pavērsta pret viņu, kad tas ir nožēlots. Atzišanās bez nožēlas ir nepilnīga. Mums ne tikai jāizjūt nožēla sava grēka dēļ, bet Dieva spēkā arī jānovēršas no tā. Dievs var piedot un aplāt visus grēkus. Viņa žēlastība ne tikai piedod grēku, bet arī pieņem nožēlojošo grēcinieku tā, it kā tas nekad nebūtu grēkojis! Dievs nodod cilvēku grēkus Jēzum, mūsu Vietnieka spēkam. Šādi nožēlošajam grēciniekam tiek piedēvēta Kristus taisnība.

Vai tu labprātīgi atzīsti Dieva priekšā savu grēku un nepareizo rīcību? Ja ne, vai beigās tu būsi pievilis tikai sevi vai arī Dievu? Pārdomā, no kā ir atkarīga tava atbilde. _____

BALTĀKS NEKĀ SNIEGS

Ps. 51, līdzīgi Ps. 32, ir nožēlas psalms, kas sarakstīts pēc tam, kad Dāvids atzīst savu grēku. Tieši tāpat kā Ps. 32 netieši norāda uz drēbēm, lai izskaidrotu Dieva plānu grēka aplāšanās, arī Ps. 51 norāda uz apģērba kā grēka aplāšanas simbolu. Bet šeit uzsvars ir uz mazgāšanas un balināšanas līdzekļiem, ko lieto apģērba tīrīšanā, un to garīgajai nozīmei. Citiem vārdiem, šajā psalmā Dāvids, tēlaini izsakoties, „mazgā savu netīro veļu”.

Ps. 51 Dāvids lūdz Dievam mazgāt viņu pavisam tīru. Ko ietver šī mazgāšana? Kā izteicieni „šķīstī mani ar īzapu” un „baltāks par sniegu” (7. p.) palīdz mums saprast šī mazgāšanas procesa dabu? _____

Vārds, ko Dāvids šeit lieto, lai apzīmētu mazgāšanu, citur Rakstos ir attiecināts uz drēbju mazgāšanu (skat. 1. Moz. 49:11, 2. Moz. 19:10). „Šķīstī” rosina uz domu par grēku salīdzināšanu. Īzaps (augš ar pelēkzaļām lapām) tika lietots kā garšviela un tam bija ārstnieciskas īpašības, tāpēc tas bija gan barojošs, gan dziedniecisks līdzeklis. Īzepam Israēlā bija sena vēsture, un to labi zināja arī Dāvids. Sākotnēji to lietoja Pasā rituālā (2. Moz. 12:22), tīrot māju no lepras (3. Moz. 14:6, 49) un upurējot sarkano teli, lai šķīstītu cilvēkus un priekšmetus, kas bijuši saskarē ar mironi. Mozus īzapu lietoja, apstiprinot derību (Ebr. 9:19, 20). Izlasi par īzapu SDA Bībeles vārdnīcā (The SDA Bible Dictionary), 497. lpp.

Visi šie lietošanas veidi norāda, ka īzaps bija spēcīgs tīrīšanas līdzeklis. Tas, kā Dāvids lietoja īzapu, parāda, ka viņš saprata, ka tikai visspēcīgākais līdzeklis var šķīstīt viņu no grēka sārņiem. Un šis līdzeklis ir mūsu Glābēja salīdzinošās asinis.

Dāvids Ps. 51:10 lūdz, lai Dievs rada viņā šķīstu sirdi. Ko vispār nozīmē „šķīsta sirds”? _____

Dievs ne tikai attīra sirdi no netaisnības; Viņš savā bērņā rada jaunu sirdi. Jauna sirds nozīmē jaunu prātu. Pāvils mūs pārlicina: „Un netopiet šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērtieties, atjaunodamies savā garā...” (Rom. 12:2) „... ar mazgāšanu atdzimšanai un atjaunošanos Svētajā Garā, ko Viņš bagātīgi pār mums izlējis caur Jēzu Kristu, mūsu Pestītāju.” (Tit. 3:5,6) Lūgšanai pēc piedošanas vienmēr vajadzētu būt saistītai ar lūgšanu pēc sirds atjaunošanas un svētas dzīves. Dāvids ilgojas būt tērpts pilnīgi jaunā garīgā un morālā dabā. Viņš lūdz, lai viņš būtu nelokāms paklausībā un lai viņam netrūktu Svētā Gara vadības.

VIŅA SPĀRNU SVĒTNICĀ

„Es gribētu mājot Tavā teltī mūžīgi, patverties Tavu spārnu paēnā!” Ps. 61:4

Dažiem ērgļiem spārni ir pat deviņas pēdas gari. Zem tiem viņi var dot patvērumu un apsardzību saviem bērniem. Dieva žēlastība līdzīgi ērgļa spārniem dod patvērumu tiem, kas atstāj savus grēkus, lai arī cik dziļi viņi būtu krituši. Bet atšķirībā no grēka vainas, kas tiek izdzēsta, tā sekas bieži nevar mainīt. Dāvids piedzīvoja šīs patiesības rūgto realitāti četrkārtīgi – triju dēlu nāvē un meitas Tamāras izvarošanā, ko izdarīja viņas pusbrālis Ammons.

Ko Dāvids meklēja Dieva spārnu ēnā? No kā mēs tur varam patverties? Ps. 17:8, 36:8, 57:2 _____

Zem Dieva spārniem varam rast mīlošu laipnību, žēlastību un patvērumu. Ērgļa spārni iespaidīgi paplašina šo patiesību: ērgļu tēviņš māca savam ērglēnam lidot, uznesot to uz savas muguras lielā augstumā. Tad viņš noliec savus spārnus, un ērglēns plivinioties un kūleņojot krīt zemē. Pirms ērglēns atsitas pret zemi, tēvs metas lejā, palido viņam apakšā un noķer uz saviem spārniem, atkal uznesot to augšup. Nav svarīgi, cik tālu mēs kritam, jo Dievs lido ātrāk, nekā mēs kritam. Viņš izmanto mūsu kritienu, lai mācītu mums lidot. Līdzīgi kā Dāvids, ja mēs nožēlojam, tad pēc kritiena esam Dievam tuvāk nekā pirms tam!

Varbūt zināšanas par šo ērgļa lidojumu iedvesmoja Dāvidu uzticēties Dieva sargājošajiem spārniem 61. psalmā. Iespējams, ka Dāvids to sacerēja, atrodoties trimdā, kamēr Absaloms uzurpēja troni. Tas izsaka uzticību Dieva mīlošās žēlastības apsegam, iespējams, atsaucoties uz žēlastības krēslu Dieva svētnīcā. Šeit atrodas Dieva derības šķirsts ar to sedzošajiem ķerubiem, kuru spārni klāj likumu – Dieva mīlošā rakstura norakstu. Dāvids, iespējams, šeit izsaka ilgas ticībā mājot ar Dievu Viņa svētnīcā, kā arī lai viņa dvēsele būtu ietērpta šīs mīlestības pārveidojošajā gaismā.

Iespējams, ka tagad, lai arī tu esi nodevis/-usi no jauna savu dzīvi Dievam, tu ciet grēka sekas: atsvešināšanos, trimdu, fizisku slimību, emocionālas sāpes. Kādu dziedināšanas cerību piedāvā Dieva spārnu paēna? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Sentēvi un pravieši” nodaļu „Dāvida grēks un nožēla”, 717.-726. lpp. un grāmatā „Audzināšana” nodaļu „Bībeles biogrāfijas”, 157. lpp.

„Dāvida nožēla bija sirsnīga un dziļa. Nekas netika darīts, lai mazinātu šī nozieguma vainu. Lūgšanu neiedvesmoja vēlēšanās izbēgt no draudošā soda. Viņš redzēja pret Dievu izdarītā pārkāpuma neģēlību, saprata, cik ļoti ir aptraipījis savu dvēseli, un grēks tam riebās. Viņš lūdza ne tikai piedošanu, bet šķīstu sirdi. Savā izmisumā Dāvids neatteicās no cīņas. Dieva apsolījumos nožēlojošam grēciniekam viņš saskatīja pierādījumu, ka iegūs piedošanu un Dievs to atkal pieņems. (..) Kaut arī Dāvids bija kritis, Kungs viņu atkal pacēla. Tagad viņš atradās pilnīgā saskaņā ar Dievu un juta līdzī citiem cilvēkiem vairāk nekā pirms savas krišanas. (..)

Kas, Dieva norāti, pazemos savu dvēseli, atzīstot un nožēlojot grēkus, kā to darīja Dāvids, tiem ir droša cerība. Kas ticībā pieņems Dieva apsolījumus, tie atradīs piedošanu. Kungs nekad neatstums nevienu patiesi nožēlojošu dvēseli. Viņš ir devis šādu apsolījumu: “Vajadzētu būt tā, ka pie Manis meklētu aizsardzību un slēgtu ar Mani mieru, – jā, tiešām slēgtu ar Mani mieru!” (Jes. 27:5) “Bezdievis lai atstāj savu ceļu, un ļaunprātis savas domas un lai atgriežas pie tā Kunga, ka tas par viņu apžēlojas, – un pie mūsu Dieva, jo Viņš ir bagāts žēlastībā.” (Jes. 55:7)” E. Vaita „Sentēvi un pravieši”, 725., 726. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet mūsu pašu sagādāto apsegu veltīgumu salīdzinājumā ar to, ko mums labprāt dod Jēzus. Ko Viņš sagādā un kāpēc tas ir vienīgais apsegs grēkam, kas var dziedināt un glābt?

2. Pamēģini uzrakstīt pats/-i savu psalmu par Dieva žēlastību un mīlestību. Līdzīgi Dāvidam raksti to, balstoties uz savu personīgo pieredzi. Izlasi savu psalmu sabatskolas grupā.

3. Veļas balināšanas līdzekļi apsola padarīt drēbes baltas un mikstas. Izbalināt traipu, nepadarot to mikstāku, audumam var būt pārāk traumējoši. Ja audums tiks mikstināts bez tīrīšanas, tad tas paliks netīrs. Tad kāpēc ir vajadzīgs gan Dieva taisnības balinošais spēks, gan Viņa žēlastības mikstinošais spēks, lai tīrītu mūsu dvēseles apģērbu?

4. Piedots grēks var likt mums justies nelāgi, bet mēs tomēr nedrīkstam aizmirst, ka tas ir piedots. Kā mēs varam iemācīties, ka piedzīvot grēka sekas vēl nenožīmē, ka grēks nav piedots?